

1.000.000,-Ft-os „jelképes” bírsággal indított az adatvédelmi hatóság az első alkalommal vétkező cég esetén.

A következő írást elsősorban a biztonsági kamerákat használók figyelmébe ajánlom, de bárki más is hasznos információkat talál benne arról, hogyan kell eljárnia, ha érintetti megkeresés érkezik hozzá.

Megszületett a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) első, bírságot is kiszabó határozata a GDPR 2018. május 25-i hatálybalépése óta.

A leegyszerűsített tényállás szerint valaki, az ügyfélváróban elhelyezett kamerák által a róla készített felvételeket kívánta megtekinteni és kérte az adatkezelőt, hogy ne törölje azokat, mert jogi eljáráshoz szeretné majd a felvételeket felhasználni. Az adatkezelő nem tett eleget az érintett kéréseinek és az elutasító válaszában nem tájékoztatta a hozzá fordulót a jogorvoslati lehetőségekről. Ezzel három pontban is megsértve a GDPR-t.

Milyen hibákat vétett az adatkezelő?

A hozzáférési jog gyakorlásához és annak részeként a másolat kiadásának a jogához a GDPR nem fűz semmilyen többlet követelményt. Két kivétel van ez alól, a GDPR 12. cikk (5) bekezdése szerinti esetekben tagadható meg a másolat kiadása, ha a kérelem egyértelműen megalapozatlan vagy túlzó. Az adatkezelő viszont nem ezekre az okokra hivatkozással utasította el a kérelmet.

A hatósági elmarasztalás megértéséhez mindenképpen érdemes megvizsgálnunk az adatkezelő által végrehajtott jogszerűnek látszó törlést, az eset legérdekesebb részét. Az előírásoknak megfelelően, adatkezelőnek volt adatkezelési tájékoztatója. Ebben – mint általában a megvásárolható sablon anyagokban - a törlés időpontjánál a A személy-és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Szvtvt.) 31. § (6) bekezdését hivatkozták be. Bár ez előírja azt, hogy akinek a jogát vagy jogos érdekét érinti a kamerafelvétel, az csak ezen jogának vagy jogos érdekének igazolásával kérheti az adatkezelőtől, hogy a felvételt ne semmisítse meg vagy ne törölje a GDPR, a hozzáférési jog, valamint az adatkezelés korlátozásához való jog gyakorlására vonatkozó rendelkezései nem támasztanak ilyen feltételeket. Az érintettnek sem jogát, sem jogos érdekét nem kell igazolnia ahhoz, hogy a hozzáférést gyakorolhassa. Az Szvtvt. régi rendelkezését a jogalkotónak harmonizálnia kellett volna az újonnan hatályba lépett GDPR-ral. Sajnos sok ágazati jogszabály esetén vannak még ilyen ellentmondások. Egy adatkezeléssel foglalkozó szakember a személyes tanácsadás során vélhetőleg figyelmeztette volna az adatkezelőt a jogszabályok ellentmondására és a helyes eljárásra.

Az adatkezelőnek az érintettnek adott válaszban minden esetben fel kell tüntetnie a jogorvoslati lehetőségeket. Egy fogorvos számára ez természetesen meglehetősen furcsa, hogy levele végén, mint egy hatósági döntésnél tájékoztatnia kell a másik felet arról, hova fordulhat, ha nem elégedett a válaszával, pedig a a GDPR 12. cikk (4) pontosan ezt írja elő számára.

Érdemes elgondolkozni azon, hogy milyen tanulságokat vonhatunk le adatkezelőként az ügyből?

A kezdeti pánik után az adatkezelők – tekintve, hogy úgy tűnt nem lesznek valódi szankciók – elkezdtek újra hátrébb sorolni az adatvédelmi kérdések fontosságát, úgy vélve, hogy néhány

iratminta beszerzésével letudhatják az ezzel kapcsolatos feladataikat. A szóban forgó hatósági eljárás tavaly augusztusban indult, pár hónappal a GDPR bevezetése után. Joggal feltételezhető tehát, hogy ha lassan is, de beindul a gépezet és mostantól igenis meg fognak szaporodni a bírságot kiszabó határozatok.

Az emberek egyre inkább tudatára ébrednek az adataikkal kapcsolatos jogaiknak. A GDPR által számukra biztosított jogaikkal rendszeresen és egyre nagyobb számban fognak élni. Az adatkezelőknek számítani kell arra, hogy az érintettek tájékoztatást fognak kérni az adataik kezeléséről. Másolatokat fognak kérni és adattörléseket fognak kezdeményezni. Ezekre az érintetti kérésekre szakszerű és jogszerű válaszokat kell adni rövid határidőn belül. Egy konkrét megkeresést nem lehetséges egy sablonból kimásolt pár sorral megválaszolni. Különösen azért tanácsos fokozott óvatossággal eljárni, - mert feltételezhetően a bírságot megalapozó esetben is - egy elégedetlen ügyféllel került szembe az adatkezelő, akinek a sérelmét az adatkezeléssel kapcsolatos kérésének megtagadása csak tovább fokozta. Ugyanakkor rendkívül fontos és ezt a Hatóság a határozat indokolásában is kiemelte „az adatkezelőnek nincs joga mérlegelni az adatkezelés korlátozására irányuló kérelem teljesítése során, hogy a személyes adat, amely tekintetében az érintett az adatkezelés korlátozását kérte, alkalmas, illetve szükséges-e jogi előterjesztésére vagy érvényesítésére” az érintett adatkezeléssel kapcsolatos jogaival bármikor élhet.

A kéréseket az adatkezelőknek teljesíteni kell.

Végezetül szeretném felhívni mindenki figyelmét, hogy a felelősség minden esetben az adatkezelőé. Mindenki számára javaslom, hogy adatvédelemre szakosodott jogász közreműködést vegye igénybe az adatvédelmi kérdéseinek a tisztázására. Ez a legtöbb esetben nem sokkal nagyobb költség több mint sablonokat vásárolni, viszont a végeredmény biztosan a GDPR követelményeinek minden szempontból megfelelő lesz, személyre szabott és a szakember tanácsait megfogadva megspórolható ahogy a NAIH határozatából idéztem „jelképes” összegű bírság.

Dr. László Tünde

MOK Fogorvosok Területi Szervezete
adatvédelmi tisztviselő